

PETAK, 03.12.2010.g.

Negdje, u toku mojeg obraćenja pročitao sam negdje izjavu, mislim da nekog svetog čovjeka, da je najveći grijeh, protiv kojeg se najteže boriti, OHOLOST. A ja sam kroz neko vrijeme došao do zaključka da je grijeh kojega najviše ispovijedam upravo ta oholost, ja sam još dodao, KRŠĆANSKA OHOLOST.

Susrećem ju skoro na svakom koraku, kod sebe ipak nešto rjeđe jer se jako trudim da ju prepoznam i da spriječim da tako sagriješim, ali kod drugih, koji na taj grijeh jako ne paze, vidim i češće. Evo, možda bi se i ovih nekoliko riječi moglo svesti pod taj grijeh da ja osobno ne znam da nije tako i da sam jako svjestan i jako se trudim da tako ne griješim.

Sada ćete, većina vas, reći da znamo što je to i borimo se protiv nje. Samo je pitanje da li ste potpuno svjesni koliko je zlo samo smislilo načina da se taj grijeh manifestira. Pa naš "prijatelj" zlo, od kada postoji, i ne razmišlja ništa drugo nego kako bi nam napakostio te nas uvukao u grijeh. I to je oholost kada mislimo da smo bolji od njega i da nam ništa ne može. JEDINO GOSPODINU NIJE NIŠTA MOGAO.

Bilo što da radim na "polju vjere", zlo pokušava na razne načine da me odvuče od duhovnosti i ljubavi, osnove svih dobrih i čvrstih odnosa. Jer Duh Sveti je čista ljubav jer izlazi iz ljubavi Oca i Sina. Gospodin je čista ljubav jer je sve naše grijehe uzeo na sebe iz čiste ljubavi i, na kraju ili na početku, Bog je čista ljubav jer nas toliko voli da nam je čak poslao svojega Sina, Gospodina Isusa Krista, da umre za nas na križu.

I kada ja idem svaki dan na misu, prekrasno je da to činim iz ljubavi prema Gospodinu i potrebi za jačanjem svoje vjere i proširenjem svoje duhovnosti.

ALI, AKO JA MISLIM DA SAM BOLJI VJERNIK I KATOLIK OD ONOGA KOJI IDE SAMO NEDJELJOM, U STRAŠNOM SAM GRIJEHU KRŠĆANSKE OHOLOSTI. Pogotovo ako, kada izađem iz crkve i krenem u svakodnevni život pridodam tome i ogovaranje drugih, i mržnju prema drugima, i neopraštanje, srdžbu, i kletvu, itd.

Ili, ako ja točno znam u crkvi kada se tokom mise kažu koje riječi, ili kada ide koja pjesma, ili kada se mora spustiti glava a kada kleknuti, kada prekrižiti, itd., onda je to u redu ako je to iz moje ljubavi prema Gospodinu. Ali, ako "dignem nos u zrak" kad netko kraj mene ili u drugom redu to ne zna točno tako ili pogriješi u redosljed, ili ne zna riječi pjesme. Ili, ako pomislim, kako sam ja važan i, sigurno sam zbog toga bolji vjernik i sigurno Gospodin vidi kako sam ja dobar vjernik. OPET SAM U GRIJEHU KRŠĆANSKE OHOLOSTI pogotovo ako mrzim Rome zato što prose, ne dam im ni kune, jer "neka idu raditi", svađam se sa susjedom jer mi njegova voćka visi preko moje ograde, itd.

Pa onda u svakodnevnim razgovorima, kada se otvori neka vjerska tema, ja sve znam o ovom ili onom svecu i kada se slavi njegov spomendan, što znači koji od kršćanskih blagdana, što se za koji blagdan radi, itd. O koje li nadmoći kada onaj drugi to ne zna a ja znam!

KOJE LI KRŠĆANSKE OHOLOSTI a pogotovo ako u tom razgovoru malo "očešem" i župnika jer je rekao ovo ili ono, jer je napravio ovo ili ono, a ne pitam se kada sam se zadnji put pomolio za svojeg župnika, kada sam mu zadnji put ponudio pomoć, ili kad sam mu to došao pomoći kada je zvao s oltara da mu treba neka pomoć oko crkve i župnog dvora.

Ili oni, koji su doživjeli da ih je Gospodin pozvao, udijelio im milost obraćenja, KAKO LI SU TEK ONI U NAPASTI OD ZLA DA POSTANU OHOLI KATOLICI, hvaleći se sa svojim obraćenjem i misleći da su radi toga bolji katolici od drugih, jadnih, koji se svaki dan muče sa svojim strahovima, grijesima, bolima, neopraštanjima, itd.

I još mnogo i mnogo primjera mogao bi svatko od vas nabrojiti, jasno, ukoliko je to spreman sebi i drugima priznati, gdje je mislio i ponašao sa kao da je bolji vjernik od onog drugog, s

kojim se već uspoređivao.

PA ŠTO JA TO ZNAM I ŠTO JA TO MOGU A DA SAM SI SAM ZASLUŽIO, DA NISAM PRIMIO OD GOSPODINA? NIŠTA. PA, OTKUD MI ONDA PRAVO DA MISLIM DA SAM BOLJI OD NE KOG DRUGOG?!

Ili, nikada neću zaboraviti jedan slučaj ispovijedi na Mariji Bistrici, kada smo svi čekali u redu a unutra, kod svećenika, ispovijedala se jedna gospođa. Pošto je bila tišina a ona je glasnije govorila, čuo se i početak njezine ispovijedi. Kad je izrekla osnovnu molitvu ispovijedi počela je sa svojim grijesima. Međutim, umjesto skrušene ispovijedi svojih grijeha ona je svećeniku kazala: "Znate, ja vam nemam nikakvih grijeha. Idem vam svaku nedjelju u crkvu, redovno dajem župni dar i jako sam vam dobra. Ali, došla sam vam ispovijediti kakva vam je moja susjeda..." Tu se glas snizio jer ju je valjda svećenik upozorio da govori tiše. I mi smo se vani počeli pogledavati i išlo nam je na smijeh. I meni je bilo smiješno. No, nakon nekoliko mjeseci, kada sam sreo i vodio rasprave s raznim vjernicima, za koje sam mislio da imaju čvrstu vjeru, uvidio sam da takvih, koji misle da nemaju grijeha ili jako malo, ima puno. Samo to ne govore javno ali se tako ponašaju. Uvidio sam da jedino kod njih bila čvrsta NJIHOVA KRŠĆANSKA OHOLOST.

I što da vam kažem, često se uhvatim u kojekakvim mislima oko jačine i stupnja vjere ljudi oko mene. I često vodim razgovore na temu vjere. I jako svjedočim za Gospodina. I mogu vam reći da mi je jako teško stalno paziti da to moje svjedočenje vjere ne prijeđe u KRŠĆANSKU OHOLOST.

Kada ujutro, poslije mise, želim još izmoliti više desetica Krunice za razne nakane za koje molim, uvijek pričekam da iz crkve izađu ljudi, da mogu kleknuti i moliti. Jer ne bih htio da se to moje klečanje i moljenje zatvorenih očiju protumači kao neko pretjerivanje i oholost. A i stalno nošenje krunice oko vrata mi je također nametnulo to pitanje. Da li to pokazuje moju oholost? No, to sam riješio jer su mi Gospodin i Djevica Marija poručili da dok god se budem ponašao u skladu sa značenjem i važnosti krunice koju nosim oko vrata do toga trenutka je to svjedočenje ljubavi Božje. Kada ću činiti razne grijeha, poput oni naših ljudskih naprijed nabrojanih, tada će moje svakodnevno nošenje krunice prijeći u OHOLOST I LICEMJERJE.

Ja se često preispitujem u svezi oholosti, pogotovo kršćanske. I mogu vam reći da nigdje nisam primijetio da zlo tako uspješno a neprimjetno djeluje kao kod te oholosti. Zato se stalno

preispitujte i pazite da vas zlo ne zavede. Nemojte biti oholi. A ako vam se i dogodi da se sagriješili otidite kod svećenika i predajte to Gospodinu. Tako činim ja. Pazim da ne sagriješim, ali kada me zlo prevari, ne držim to u sebi nego odem na ispovijed i to sve predam Gospodinu. I u zadnjih godinu-dvije počeo sam se tada osjećati kao malo dijete koje je u nekom problemu i traži zaštitu od svojeg oca. Jer kad moj otac dođe tada mi nitko ne može ništa. Tako je i ovdje. Kada moj Gospodin dođe i uzme moje grijehе koje sam mu donio, tada ja odem od Njega veseo i bezbrižan u svakodnevni život.

HVALA TI OČE MOJ!